

Оноре де Бальзак *Життя на Україні та одруження*

Підготувала:

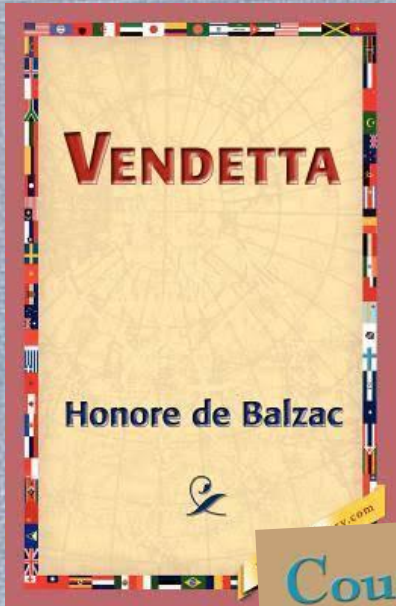
Росюк Евеліна 10-А

Біографія

Оноре де Бальзак — французький письменник, народився в місті Тур 20 травня 1799 р у сім'ї чиновника. Все дитинство провів у інтернаті. Навчався у приватних школах, відвідував лекції у Сорбонні, всесвітньовідомому університеті, здобував юридичну освіту. Проте Оноре мав кар'єрою письменника, таємно відвідуючи лекції з історії літератури в Сорбонні.

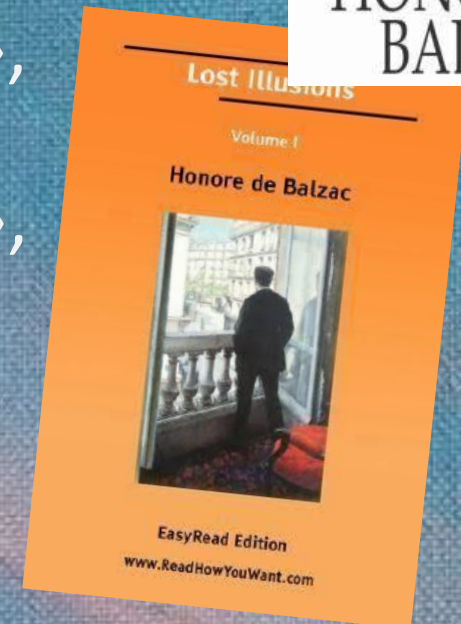
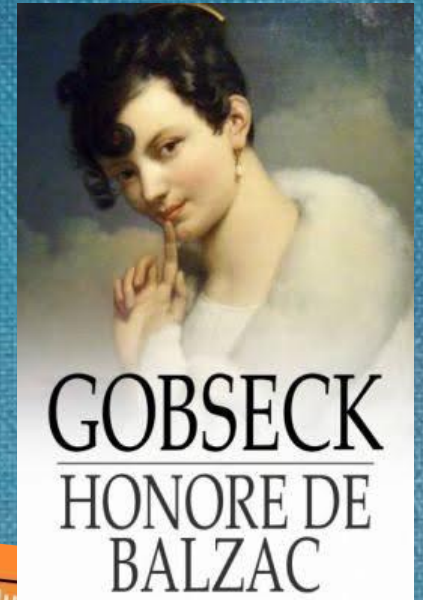

Творча спадщина письменника

Попри всі перепони на шляху до визнання, Оноре стає великим письменником. Його твори читають з великим захопленням і зараз.

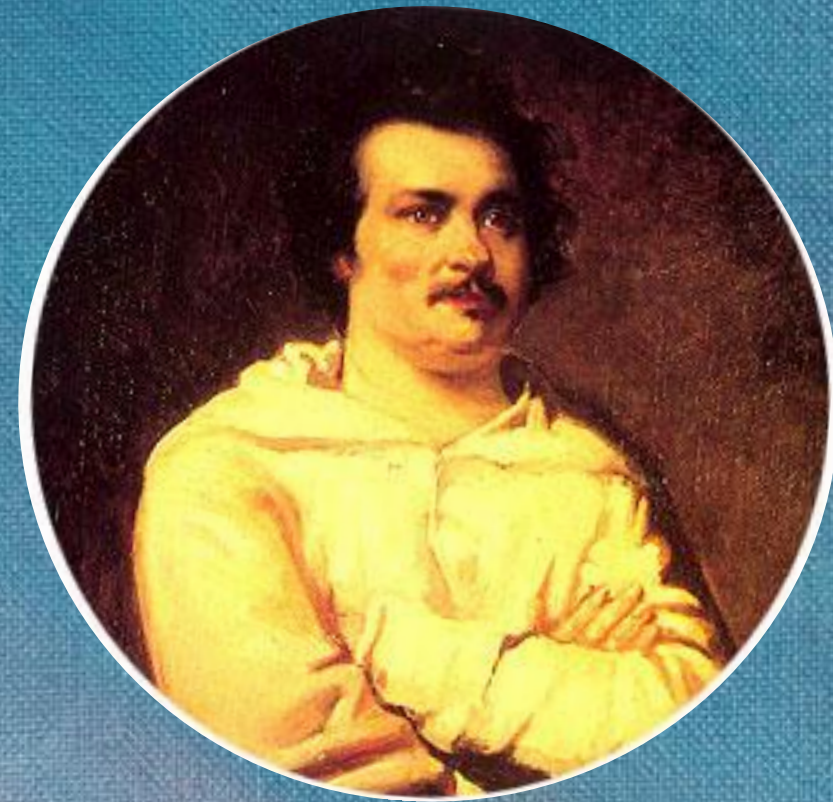
Найвідоміші з них: «Сільський лікар», «У пошуках абсолюту», «Батько Горіо», «Втрачені ілюзії», «Сільський священик», «Господарство холостяка», «Селяни», «Кузен Понс», «Кузина Бетта»

Бальзак та Україна

Оноре де Бальзак двічі відвідав Україну. Вперше на Україну потрапив у вересні 1847-січні 1848 р. і протягом останніх місяців 1849-го до квітня 1850 року. Загалом він провів тут більше двох років. Окрім Верховні побував у Бердичіві, Києві та інших містах. Перебування в Україні дало йому можливість ознайомитися зі слов'янським світом, до якого він виявляв інтерес. Французький письменник отримав визнання серед українських письменників. Творчість великого француза українською мовою починає виходити з 1884 року.

У листах на батьківщину Бальзак відзначав багатства нашого краю.

*«...Це пустеля, царство хлібів, ці мовчазні прерії
Купера, — захоплено зазначав він. — Тут
починається український чорнозем, шар чорного і
тучного ґрунту завтовшки футів п'ятдесяти, а
іноді навіть і більше. Його ніколи не угниють...»*

- Оноре де Бальзак про Україну

У 1847, 1848 і 1850 роках відвідав Київ (загалом було 6 візитів письменника до Києва). Зупинявся у будинку польських магнатів Ганських на Печерську, почав писати нарис «Лист про Київ». Бував у Конtrakтовому будинку на Подолі під час контракткових ярмарків. Ще наприкінці вересня 1848 на 4 дні зупинився у містечку Вишнівець в палаці князів Вишнівецьких. Враження про Вишнівець виклав у листах до дружини в Париж, назвавши, зокрема, палац і парк на березі Горині «польським Версалем» і запропонувавши проекти вивезення з Вишнівеччини деревини для будівництва залізниці та спорудження тут ставків, суконної фабрики.

Контрактовий будинок 19 століття

Палац Вишнівецьких

Київ 19 ст.

«...Ось я і побачив цей Північний Рим, це татарське місто з трьомастами церквами, з багатствами Лаври і Святої Софії українських степів. Добре поглянути на це ще разок...»

- Оноре де Бальзак про Київ

Знайомство та одруження на Евеліні Ганській

«Той, хто шукає мільйони, дуже рідко їх знаходить. Проте той, хто їх не шукає, не знаходить ніколи!», - зауважував геній французької літератури Оноре де Бальзак. Він знайшов свій скарб в українській глибинці - маєтку графині Евеліни Ганської на Житомищині

Знайомство

Їх знайомство було романтичним. Прочитавши твори Бальзака, одна з найбагатших жінок Російської імперії, вирішила написати йому листа. І підписалася – «Незнайомка», але невдовзі назвала своє ім'я. Так розпочалося листування, що тривало 17 років! Графиня Евеліна Ганська досконало володіла кількома мовами, мала неабиякий літературний талант. Отже, Бальзаку було що з нею

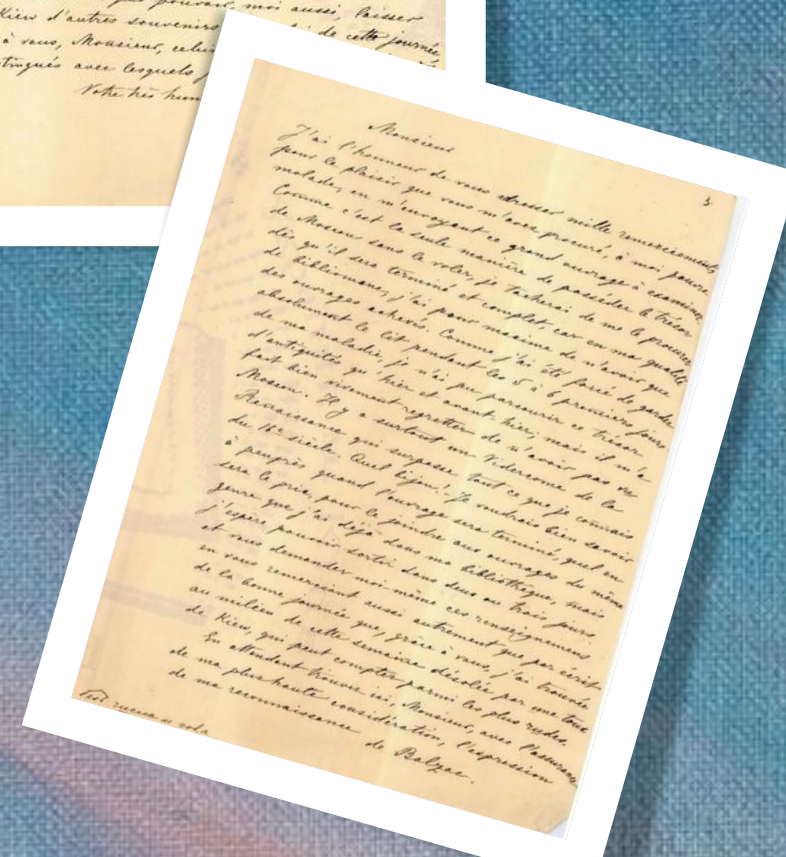
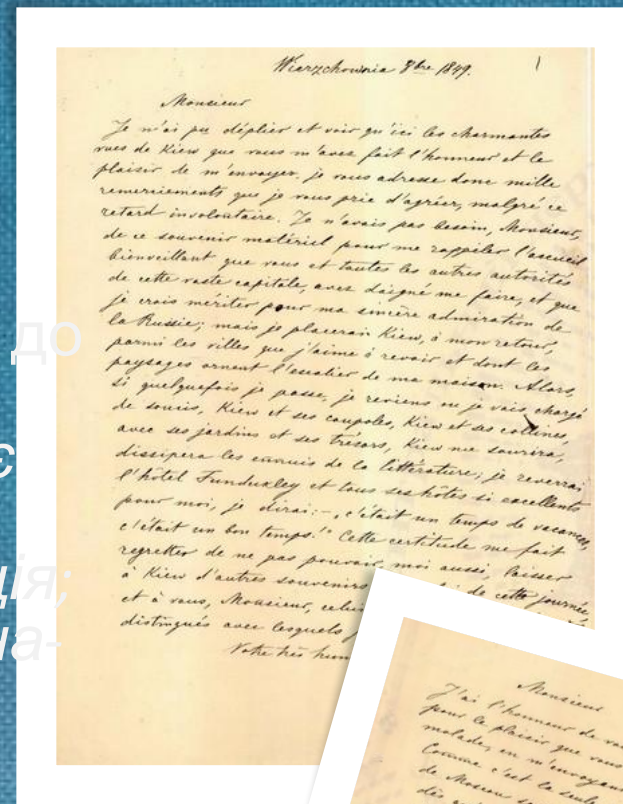

Евеліна та Оноре

Листування..

28 лютого 1832 року був відправлений перший лист до Парижу. Трохи згодом, 7 листопада, відсилається другий лист:...Коли я читала ваші твори, серце моє тріпотіло; ви показуєте істинну гідність жінки, любов для жінки – дар небес, божественна еманация; мене захоплює в вас чудесна чутливість душі, вона бо й дозволяє вам вгадувати душі жінки...

На третій лист, що закінчувався словами "кілька ваших слів, надрукованих у "Котід'єн" вселять у мене впевненості, що ви отримали мій лист, і що я можу надалі безбоязно вам писати. Підпишіться О.Б.", Ганська отримала відповідь 9 вересня 1832 року в "Котід'єн", єдиній газеті, яку російська цензура дозволяла ввозити в імперію. Коротеньке повідомлення інформувало: "Пан де Б. отримав адресоване йому послання..."

Листування..

Листування набуває все більшої сили, але тримається в таємниці адресатами. Вони домовляються про одну зустріч у Невшателі (Швейцарія) – рідному місті виховательки доньки Ганських. Йшов 1833 рік.

"Випадкове" знайомство Ганських з Бальзаком, точніше Вацлава Ганського з письменником, навіть переросло в дружбу. Але в Бальзака і Евеліни то вже була не дружба...Далі було листування, зустрічі в Женеві та Відні, їх почуття то загасали, то знову розгоралися.

Перша зустріч

Вперше вони зустрілися в Швейцарії. Коли Евеліна побачила пристаркуватого невисокого на зріст чоловіка, який прямував їй назустріч, то спочатку вона розгубилася – може не варто робити цього? Але зазирнувши в очі Бальзака, була причарована.

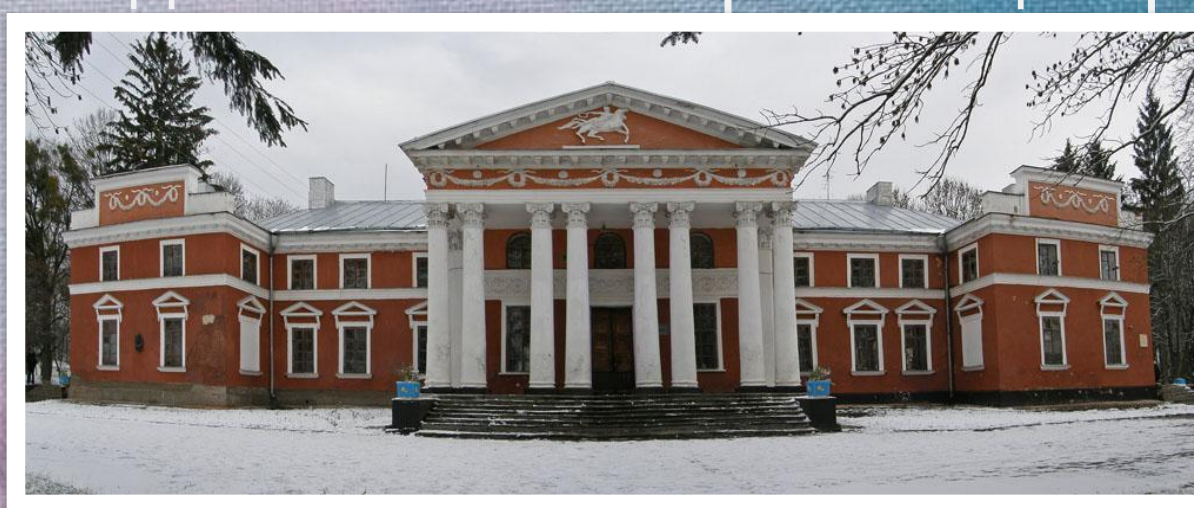
До речі, в Україну видатного письменника запросила не сама Евеліна, а її чоловік Венцеслав Ганській. Він розповів Бальзаку про свої землі та фабрики, про чудовий будинок і великий парк неподалік від Бердичева – в селі Верхівня. Бальзак пообіцяв обов'язково завітати в гості.

10 листопада 1841 року помирає Вацлав Ганський, який був на 22 роки старіший своєї дружини. Евеліна втягується в довгу судову тяганину за спадщину Ганського з його ріднею. З Бальзаком Евеліна Ганська зустрічається тільки у 1842 році в Санкт-Петербурзі, та у 1845 році у Дрездені. З Дрездену вони разом вирушають до Франції.

У Європі Ганська мала народити дочку від Бальзака, але дитина вийшла мертвою. Вона ще деякий час перебувала у Франції, а потім повернулась у Верхівцю. У 1847 році у Верхівню прибуває Оноре де Бальзак.

З 1847 року деякий час письменник живе і працює у Верховні. Починає заводити розмови про одруження, але у Евеліні було багато клопотів щодо спадщини та влаштування долі дочки Анни. Крім того стан здоров'я Бальзака став суттєво погіршуватись. Були й деякі інші обставини. За тодішніми законами Російської імперії, шлюб з іноземцем означав для поміщиці Ганської втрату всіх своїх маєтностей. На такий шлюб потрібно було отримувати височайший дозвіл у столиці. Але Ганська вирішує одружуватись. Вона заповідає всі свої володіння Анні Ганській, зобов'язавши її виплачувати лише дев'ять тисяч карбованців сріблом.

« Незабаром вже шістнадцять літ, як я кохаю шляхетну й добродійну жінку. Особа ця є російською підданою, і повна її відданість не підлягає сумніву. Звісно, високі якості її належно поціновані, бо вам усе в Росії відомо. Вона не хоче вийти заміж за іноземця без згоди августійшого повелителя, вона удостоїла мене права просити про цю згоду, я зовсім не ремствую на покору пані Ганської, оскільки вважаю це природним. »

- пише Бальзак міністру Уварову

Одруження

Лише весною 1850 року Микола І дає дозвіл на шлюб, відмовляється від усіх своїх статків. 14 березня 1850 року Бердичівському костюлі св. Варвари графиня Евеліна-Констанція Ганська стала мадам де Бальзак.

Handwritten marriage record from a church book. The document is written in Russian and contains the following information:

Число свадьбы	Когда? где? кто? и по каким обстоятельствам свадьба была?	Каких имен брачующихся, какое сосест- во, возраст, вера и происхождение?	Кто по имени и при- знакам родителей и крест- ных? и кто поручители или свидетели?
26	14 березня 1850 года	Микола І Ганський, 26 лет, из дворян, православной веры, холост.	Евдокия-Константина Ганская, 26 лет, из дворян, православной веры, холост.
10	2	Мартин Ганський, 26 лет, из дворян, православной веры, холост.	Евдокия-Константина Ганская, 26 лет, из дворян, православной веры, холост.

Handwritten letter from the Minister of Internal Affairs, dated October 18, 1849. The letter is addressed to the Governor of the Kiev Governorate and contains the following text:

Господину Министру Внутренних Дел
на почтовой бумаге.

Милостивый Государь, 4

Александрович!

Долгожданный поставленный уведомить Ваше Высочество, что в Киевскую Губернию, приписан из французской писателем Бальзак, и Киевский Гражданский Губернаторский выдан ему паспорт на Киевскую Губернию, в котором то же уведомить, что он прибыл сюда, чтобы проживать на вдове Пономаренко Ганской, урожденной Графини Венесурской.

ИЗДАК УКРАИНИ

Документи, що засвідчують одруження

Подружжя їде в Київ, щоб отримати документи на виїзд до Франції. Здоров'я Бальзака продовжує погіршуватись і коли вони прибувають до Парижу письменник вже майже не піднімався з ліжка.

В серпні 1850 року Оноре де Бальзак помирає. Евеліна залишається в Парижі. За допомогою інших літераторів, а інколи і власноруч вона закінчує деякі твори Бальзака і видає їх. В її житті, по смерті Бальзака, були інші шанувальники її вроди й навіть коханці. Вона помирає 9 квітня 1882 року.

Життя Бальзака добре досліджене, про нього дуже багато написано. Це дійсно був геній, літературний геній. Але це була, в той же час, звичайна людина. Був транжирою. Мав безліч коханок і часто жив за їх рахунок. Дехто дивується, як могли його кохати жінки. Він був невисокого зросту, опецькуватий, не мав передніх зубів, не "мачо" й не "Ален Делон". Але він дуже добре знав жіночу душу й вмів зачепити в ній такі струни, про які інші тільки здогадувались. В творах про Бальзака можна зустріти дуже багато і про Евеліну Ганську. Бальзакознавці по-різному відносяться до неї. Одні вважають її справжньою музою Бальзака, його "Північною зорею". Вважають, що вона щиро й віддано його кохала

« Від першої зустрічі вона стала в житті Бальзака ідеалом любові, який він собі створив уявою і в можливості якого сумнівався. Вона була для нього чудовим реваншем за погорду маркізи де Кастрі, вона з першого дня віддала йому серце й пообіцяла руку, покохала його так, що в 1833 році, в першому пориві кохання хотіла все кинути, щоб іти з ним. А далі, незважаючи на відстані, роки, його невірність, упередженість своєї рідні, вистояла в своїй любові. Коли він був старий, хворий, вкрай виснажений, вона приймала його протягом багатьох місяців у своєму палаці на Україні; створила йому домашнє вогнище, сім'ю; щоб вийти за нього заміж, вона зреклася більшої частини своїх маєтностей, погодилася ділити з ним скромне життя в місті, якого не любила, в оточенні, яке було їй чужим. Вона заплатила борги Бальзака – за його життя й після смерті – кількасот тисяч франків, доглядала його невтомно й самовіддано. Нарешті, коли він помер, вона, незважаючи на хворе серце, віддала багато сил і енергії виданню й пропаганді творів Бальзака, тим самим сприяючи зростанню його слави... Якщо й цього не досить, якщо й це не називається "кохати", то чого ж вам іще треба? »

-Марсель Бутрон про Евеліну Ганську